

עמי בן צבי

לזכר טומי עמית ז"ל

כאחד מילדי המשק הראשונים, נהגתי להבריז למטפלת בבית הילדים ולהסתובב בקיבוץ בכדי לפגוש את החברים הצעירים בעבודתם, רובם עדיין לא הקימו משפחה והיו חברותיים וסבלנים לילד החייכן והחוצפן שבא להציק...

נפגשתי עם טומי כזאטוט מעת שהתחלתי ללכת, הוא היה כנראה החבר היחיד באותה עת שדיבר עברית נכונה בהגהה מובנת.

הענף העיקרי בקיבוץ באותם ימים היה סיקול אבנים וטומי היה גדול ממדים וחזק וחברים היללו את יכולותיו להזיז אבנים כבדות ואני הערצתי אותו. בתחילת שנות ה-50 שרר מתח בטחוני בגליל כשישראל ניסתה להטות את מימי הירדן ההררי. בלילות זרקורים סרקו את השמים ונשמעו קולות פיצוצים, ואני במיטה בבית הילדים שקשקתי מפחד והאמנתי שטומי הגיבור שומר עלי והקיבוץ.

כאשר הייתי נער צעיר, טומי ניהל את מחסן התבואה והכין תערובת לרפת, וללול, ומדי שבוע הגיעה משאית מלאה שקים של תבואה שהחברים נדרשו לפרוק למחסן, כל שק שקל 50 ל-70 קילו ואנחנו גברים צעירים רצינו להשוויץ... אבל טומי סירב לתת לנו להעמיס שקים על הגב שלא ניפגע...

טומי היה דעתן וניחן במחשבה מעשית וידע אישי והיה חריג בנוף הקיבוץ היות ולא היה אנגלי. טומי נהג לומר את דעתו באופן ברור ולעתים בוטה ולא חסך ביקורת על התנהלות הקיבוץ באספות.

גם שתמכתי לעתים בדעותיו, אני מודה שנהניתי להרגיז את טומי בהערות אגב טיפסיות בכדי ליצור ויכוח, היות וטומי היה סבלני אבל גם רגזן שאהב את השיח.

מעניין שחברי הקיבוץ גילו את אישיותו המיוחדת של טומי רק בגיל מאוחר כאשר טומי נהיה מדריך טיולים ויצא עם החברים לטיולים בארץ.

חברים שחיו לצד טומי במשך 40 שנה ותייגו את טומי כאיש סגור וכעוס, גילו להפתעתם שטומי איש חברותי ומעניין בעל ידע נרחב ויכולת מרתקת, טומי גילה להם את נפלאות ותולדות ארץ ישראל והחברים נהנו מהטיולים ולא הפסיקו לשבח את טומי בהתלהבות רבה כאילו גילו את אמריקה...

אזכור את טומי בגעגוע לחברים מייסדי הקיבוץ שהעניקו לי חיים מהנים ובלתי שגרתיים וגם ערכים של חברות ושאיפות, ותודה שזכיתי להכיר אותם ולחלוק עמם חיים נפלאים.

יהיה זכרו ברוך.

